

Sygn. akt I C 2787/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ś., dnia 17 czerwca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Jamrozy-Szponik

Protokolant: Aleksandra Myszczyżyn

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2020 roku w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa A. P.

przeciwko M. M.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. M. na rzecz powoda A. P. kwotę 7.000,00 zł (siedem tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 27 lipca 2019 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego M. M. na rzecz powoda A. P. kwotę 2217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1817 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód A. P. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. M. kwoty 7.000 zł złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie licznymi od dnia 27 lipca 2019 roku do dnia zapłaty oraz kwoty kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że zawarł z pozwaną umowę o dzieło, na podstawie której zlecił wykonanie grilla murowanego z kamienia krytego strzechą w (...). Na poczet wynagrodzenia wpłacił w dniu 25 kwietnia 2019 roku zaliczkę wysokości 7 000 zł. W maju 2019 roku pozwany dostarczył materiały, tj. strzechę i dwa słupy, oraz jego wykonywcy przystąpili do wykonania prac, wykopali i wylali fundamenty. Powód miał zastrzeżenia co do jakości wskazanych robót. Następnego dnia pozwany nie pojawił się, jednocześnie poinformował telefonicznie powoda, iż nie będzie wykonywał umowy, a zaliczkę zatrzymuje na poczet poniesionych kosztów. Po bezskutecznych próbach polubownego zakończenia sporu, pozwany oświadczeniem z dnia 19 lipca 2019 roku odstąpił od umowy i wezwał pozwanego do zwrotu pobranej zaliczki w terminie 3 dni.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów postępowania. Podniósł, iż przedmiot umowy nie został pomiędzy stronami ustalony, po przyjechaniu pozwanego na miejsce robót powód oświadczył, iż nie odpowiada mu żadna z propozycji przedstawionych przez pozwanego. Jednocześnie wskazał, iż kamień dostarczony przez powoda nie nadawał się do murowania, a przestał kontaktować się z powodem wskutek kierowanych pod jego adresem gróźb- powód oświadczył, iż go zniszczy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pod koniec listopada 2018 roku pozwany M. M. przyjechał do miejsca zamieszkania powoda A. P. celem ustalenia szczegółów wykonania prac związanych z wybudowaniem altany krytej strzechą wraz z grillem i wędzarnią. W tym

dniu strony zawarły umowę, na mocy której prace miały zostać zakończone do dnia 3 czerwca 2019 roku, a ich wartość została określona na kwotę 27.000 zł. Wzór altany został uzgodniony w oparciu o propozycje przedstawione przez pozwanego. Zgodnie z ustaleniami, kamień miał zostać zakupiony przez powoda. Pozwany przedstawił powodowi umowę, na której sam nie złożył podpisu, przystawiając jedynie do niej swoją pieczęć.

Pod koniec kwietnia 2019 roku pozwany zjawił na posesji powoda, gdzie wraz z jeszcze jedną osobą wykonał prace fundamentowe oraz odebrał od syna powoda J. P. zaliczkę w wysokości 7.000 zł na poczet wynagrodzenia. W chwili przekazywania pieniędzy powód oraz jego żona nie byli obecni w miejscu zamieszkania. Po weekendzie majowym pozwany ponownie przyjechał wraz z pracownikami, uzgodnił zakres prac z powodem. Na drugi dzień prace nie były kontynuowane, pozwany zabrał znajdujące się na posesji narzędzia i telefonicznie poinformował powoda, że osoba, którą wynajął do układania kamienia nie chce tych prac wykonać. Jednocześnie zobowiązał się, iż pod koniec maja, po komunii, prace zostaną wznowione.

Do dnia dzisiejszego pozwany, pomimo telefonicznych wezwań do dokończenia prac, nie wykonał altany, odmawiając jednocześnie zwrotu zaliczki. Fundamenty wykonane przez pozwanego były wadliwe.

Dowód:

- wydruki korespondencji smsowej – k. 15,
- druk umowy - k. 16,
- wydruk z korespondencji mailowej – k.17,
- zeznania E. P. – k. 49, e- protokół k. 52,
- zeznania J. P. – k. 49 v, e- protokół k. 52,
- przesłuchanie A. P. – k. 49 v-50, e- protokół k. 52.

Oświadczeniem z dnia 19 lipca 2019 roku powód odstąpił od umowy. Przedmiotowe pismo pozwany odebrał w dniu 23 lipca 2019 roku.

Dowód:

- oświadczenie o odstąpieniu od umowy wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 192,

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu.

Powód dochodził zwrotu zaliczki, którą uiszcili pozwanemu na poczet wynagrodzenia wynikającego z umowy o dzieło na wykonanie altany krytej trzciną wraz z grillem i wędzarnią.

Sąd dokonał ustaleń faktycznych w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, w szczególności zeznania przesłuchanych świadków, a także przesłuchanie powoda, oraz dokumentacji w postaci prowadzonej przez strony korespondencji i druku umowy przedłożonej przez pozwanego powodowi. Zeznania wskazanych osób są spójne i logiczne wobec czego uznano je za wiarygodne. Na ich podstawie ustalono, iż pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy o dzieło o wykonanie altanki wraz z grillem i wędzarnią, który to fakt dodatkowo potwierdza druk umowy przedłożony przez powoda, a wręczony mu przez pozwanego, a nadto podjęte przez pozwanego działania w postaci wykonania robót fundamentowych. Trudno zgodzić się z twierdzeniem pozwanego, iż przedmiot umowy nie został uzgodniony, skoro przystąpił do wykonania dzieła. Ponadto należy uznać, iż pozwany przyjmując zaliczkę w kwocie 7.000 zł, swoim zachowaniem dodatkowo potwierdził fakt zawarcia przedmiotowej umowy. Pozwany nie kwestionował

faktu otrzymania zaliczki, podnosząc jedynie, iż powód nie uprawdopodobnił zasadności roszczenia, a otrzymanie zaliczki należy potwierdzić pisemnie.

Jednocześnie nie budzi wątpliwości Sądu, iż powód skutecznie odstąpił od umowy, informując o powyższym pozwanego, jednocześnie wzywając go do zwrotu zaliczki.

Umowa o dzieło jest cywilnoprawnym stosunkiem, w którym przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty ustalonego wynagrodzenia. Celem jest więc w tym przypadku uzyskanie konkretnego efektu działań. Do jego osiągnięcia zobowiązuje się przyjmujący zamówienie. Właśnie ze względu na ów wynik, odstąpienie od umowy o dzieło w praktyce wygląda inaczej niż choćby w przypadku umowy zlecenia.

I tak, prawo do odstąpienia na podstawie art. 635 k.c., przysługuje zamawiającemu jeszcze przed terminem do wykonania dzieła, jeżeli przyjmujący zamówienie opóźnia się z rozpoczęciem lub wykończeniem dzieła tak dalece, że nie jest prawdopodobne, żeby zdołał je ukończyć w czasie umówionym.

Brzmienie art. 635 k.c. przemawia przy tym za dopuszczeniem możliwości odstąpienia od umowy zarówno w terminie oznaczonym na wykonanie umowy, jak i po upływie tego terminu (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 stycznia 2012 r. IV CSK 182/11 OSNC 2012/7-8/90 oraz Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 26 lipca 2013 r. I ACa 277/13 LEX nr 1369305). Gdyby inny był zamiar ustawodawcy, sprowadzający się do ograniczenia prawa do odstąpienia od umowy tylko do wyznaczonego terminu wykonania dzieła (czy też robót budowlanych w zw. z art. 656 k.c.), słowo "jeszcze" byłoby w art. 635 k.c. zbędne, jego użycie jednoznacznie przemawia za dopuszczeniem odstąpienia od umowy o dzieło zarówno w terminie oznaczonym na wykonanie umowy, jak i po upływie tego terminu.

Złożone przez stronę powoda oświadczenie o odstąpieniu spełnia przesłanki ustawowego prawa odstąpienia opartego na treści art. 635 k.c., bowiem pozwany był w zwłoce z wykonaniem umowy. W przypadku umowy o dzieło samo opóźnienie w realizacji robót, a więc niedotrzymanie terminu realizacji robót nawet z przyczyn przez wykonawcę niezawinionych, upoważnia do odstąpienia od umowy i to bez konieczności wyznaczenia terminu dodatkowego.

Jednocześnie należy mieć na uwadze, iż jeżeli przyjmujący zamówienie nie spełnia świadczenia z powodu przyczyn leżących po stronie zamawiającego, to nie zachodzi przesłanka opróżnienia się przyjmującego zamówienie, warunkująca prawo zamawiającego do odstąpienia od umowy. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, a w szczególności przesłuchanie powoda, wskazuje iż opóźnienie w spełnieniu świadczenia leżało po stronie pozwanego. Przed przystąpieniem do wykonania dzieła widział materiał z jakiego zostanie wykonane dzieło, a problem z ułożeniem kamienia pojawił się już w trakcie wykonywania robót, kiedy osoba odpowiedzialna za ułożenia kamienia odmówiła wykonania tej pracy. Pozwany nie udowodnił w żaden sposób, aby przed przystąpieniem do prac nie miał świadomości, z jakiego surowca prace będą wykonane, ani też aby w trakcie robót okazało się, iż kamień dostarczony przez powoda nie nadawał się do wykonania dzieła, tym bardziej, iż jak wynika z przesłuchania powoda, z tego samego materiału została ostatecznie wykonana przez innego wykonawcę.

Z tych też powodów uznano, iż skoro pozwany opóźnił się z wykończeniem dzieła powód skutecznie odstąpił od umowy, a skoro tak, strony powinny się rozliczyć. W orzecznictwie zostało przesądzone, że do odstąpienia od umowy o dzieło stosuje się także 494 k.c. (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 1996 r., II CKU 50/96, nie publ. i z dnia 24 października 2000 r., V CKN 135/00, nie publ.). Przytoczony przepis reguluje zasady rozliczenia stron w związku z odstąpieniem przez jedną z nich od umowy wzajemnej. Przyczyna odstąpienia może wynikać z regulacji ogólnych (art. 491 i nast. k.c.) oraz z licznych przepisów szczególnych, które wprost lub pośrednio odwołują się do tych unormowań. Każda ze stron jest obowiązana zwrócić wszystko, co otrzymała od drugiej strony na podstawie umowy; strona odstępująca może ponadto żądać naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania.

Powód uiścił na rzecz pozwanej zaliczkę w łącznej wysokości 7 000 zł, a zatem taką kwotę pozwany winien zapłacić powodowi, o czym orzeczono, jak w punkcie I wyroku. Jednocześnie zgodnie z żądaniem, na podstawie art. 481 § 1 kc zasądzono odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od dnia 27 lipca 2019 roku (po upływie trzech dni od dnia

odebrania przez pozwanego oświadczenia powoda o odstąpieniu od umowy z jednoczesnym wezwaniem do zwrotu zaliczki) do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 98 k.p.c. Do poniesionych przez powoda kosztów należało zaliczyć opłatę od pozwu w wysokości 400 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1800 zł i opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa 17 zł - co daje łącznie 2217 zł.